

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

For et øjeblik siden stillede jeg et spørgsmål til hr. Henrik Toft fra Venstre. Det har han åbenbart ikke hørt, og det skal jeg såmænd ikke bebrejde ham. Man kan jo let komme til at gå i sine egne tanker og tænke på ingenting. Derfor vil jeg godt stille spørgsmålet en gang til: Hvad er en fribørnehave?

Yvonne Herløv Andersen (CD):

For hr. Agerschou udvikler debatten sig til det meget populære spil, der hedder Trivial Pursuit. Det er ikke sikkert, han kan få svaret fra Venstre, og jeg vil heller ikke give ham det, fordi han selv skal have lov til at gå til Venstre og spørge om, hvad en fribørnehave er.

Men foråret kommer til at stå i børnenes tegn, og hvad er vel mere naturligt? Nu er vi ligesom færdige med at behandle de ældre menneskers forhold, og for Folketinget eksisterer der åbenbart ikke nogen mellem børn og ældre, men forslaget kommer til at ramme dem på 40 år hårdt, dem, der går på arbejde og har fået børnene fra hånden sådan set. Det er skatten, jeg tænker på.

Under den spændende debat, der udviklede sig i starten, fordi en ordfører var så venlig at bytte plads mellem Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, kom jeg til at tænke på, at dengang jeg lykkeligt var i opposition, hvad der, må jeg indrømme, er meget friere og mere behageligt, talte jeg efter at have fremsat et meget udgiftskrævende forslag med den daværende socialminister Eva Gredal ude bagved. Hun sagde til mig, at hun ville ønske, at vi en gang imellem tjekkede med vores finanspolitiske ordfører.

Det var jo også rigtigt nok, fordi vi har en aftale nu om, hvad pengene skal bruges til. Men Socialdemokratiet skal da heller ikke have utak for at have fremsat et forslag om børn netop nu, hvor vi skal til at diskutere børns vilkår. Så er der det problem, som vi er blevet skudt i skoene lige siden, for alle har sagt, det var glimrende at få talt om det, men det er så økonomien i det. Jeg har forstået på fru Jytte Andersen, at man skal ikke skille det ad, men det bliver nok nødvendigt at gøre det, fordi de penge, der skal bruges til det, skal jo findes i det allerede vedtagne budget. Det vil sige, at der skal flyttes penge fra noget andet, hvis der skal findes pen-

ge til dette. Det er rigtigt, at priserne på daginstitutionerne er for høje nu. Det er også rigtigt, at det ikke kan svare sig, hvis man er enlig, at tage arbejde fuldtids, men at tage 6 timer f.eks. som hjemmehjælper, for så bliver daginstitutionen billigere. Vi kender godt disse sammenfaldsproblemer.

Vi kender også de problemer, at der er mennesker, som vælger at få et menneske i hjemmet til at tage sig af børnene, fordi det er billigere. Jeg kan godt huske de tider, hvor der var søskendemoderation, hvad nogle kommuner så har valgt at indføre helt af egen fri vilje, fordi de kan se, der er noget fornuft i det. Det er da sikkert, at det er et problem. Daginstitutionen skal være til at betale, men jeg mener stadig væk, man skal betale noget for den. Jeg vil ikke sammenligne den med folkeskolen og undervisningspligt, fordi det pædagogiske indhold i en daginstitution skal tilrettelægges i samråd med forældrene, så der er altså en forskel.

Daginstitutioner er ikke noget dårligt. De udviklede sig fra asyls, hvor betrængte kvinder, der var kommet i ulykke, kunne aflevere deres børn hos faste damer med en kristen baggrund, og det var jo godt. Så gik de hen og fik et pædagogisk indhold, og jo dyrere de blev, jo dårligere blev det at sende børnene derhen, blev der sagt fra mange sider. Det er ikke rigtigt, det er et glimrende og et nødvendigt tilbud. Vi har problemer med prisen, og jeg ville ønske, I havde diskuteret det under finansloven.

Jeg er helt enig med ministeren – og det ville jo også være underligt andet – i, at hvis vi finder penge på området, må det være dér, hvor vi regulerer fripladsgrænserne. Jeg tror ikke, vi kan tage alle tre ting på én gang. Det må være dér, hvor det er mest nødvendigt. Jeg er klar over det sammenfaldsproblem, der bliver, og det må vi løse i udvalget.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nu har jeg to gange af ren uvidenhed troskyldigt spurgt Venstres ordfører om, hvad en fribørnehave er, og, som man har bemærket, får jeg ikke noget svar. På den måde er det svært at diskutere.

Jeg har siddet og tænkt over, hvad grunden kan være, og efter min opfattelse er der to muligheder. Den ene mulighed er, at det skal være en enorm stor hemmelighed, hvad en fribørne-